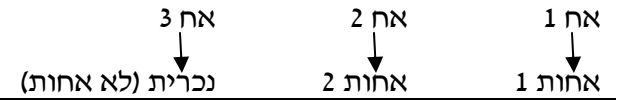

יבמות ל

שלשה אחים שנים מהם נשואים שתי אחיות ואחד נשוי נכרית

	ושניה - משום צרתה (נכרית)	הראשונה יוצאה משום אחות אשה (אחות 2 עם אח 1)		ומת (3 אח)	וכנס נשוי נכרית את אשתו (אח 3 ואחות 2)	מת אחד מבעלי אחיות (2 אח)
טעמא דעבד בה מאמר, הא לא עבד בה מאמר - נכרית יבומי נמי מייבמה אמר רב נחמן, זאת אומרת: אין זיקה ואפילו בחד אחא	נכרית חולצת ולא מתייבמת			ומת (3 אח)	עשה בה מאמר (אח 3 ואחות 2)	
הא תו למה לי? היינו הך! השתא ומה התם דאחות אשה הויא צרה לנכרית, אמרת נכרית אסורה, הכא דנכרית הויא צרה לאחות אשה לא כ"ש!	ושניה - משום צרתה (נכרית)	הראשונה יוצאת משום אחות אשה (אחות 2 עם אח 1)		ומת (2 אח)	וכנס אחד מבעלי אחיות את אשתו (אח 2 עם נכרית)	מת הנשוי נכרית (3 אח)
תנא הך תנא ברישא, והך חזיא להתירא ושריא, והדר חזיא לאיסורא, ואידי דחביבה ליה אקדמה, ומשנה לא זזה ממקומה.	נכרית חולצת ולא מתייבמת			ומת (2 אח)	עשה בה מאמר (אח 2 עם נכרית)	
	הרי זו אסורה עליו עולמית, הואיל ונאסרה עליו שעה אחת		ואח"כ מת נשוי נכרית (3 אח)	ומתה אשתו של שני (אחות 1)	וכנס נשוי נכרית את אשתו (אח 3 עם אחות 2)	מת אחד מבעלי אחיות (2 אח)
טעמא דגירש ואחר כך מת, אבל מת ואחר כך גירש - אסורה; אמר רב אשי, זאת אומרת: יש זיקה אפילו בתרי אחי	זו היא שאמרו: וכולן שמתו או נתגרשו - צרותיהן מותרות		ומת (3 אח)	וכנסה המגרש (אח 2 את נכרית)	ומת נשוי נכרית (3 אח)	גירש אחד מבעלי אחיות את אשתו (אח 2 לאחות 2)

דברי רב (משנה 3): אמר רב יהודה אמר רב: כל יבמה שאין אני קורא בה בשעת נפילה (דברים כ"ה) **יכנה יכא עליה**, הרי היא כאשת אח שיש לה בנים ואסורה.

קושי: מאי קמ"ל? תנינא: **הרי זו אסורה עליו עולמית, הואיל ונאסרה עליו שעה אחת!**

תירוץ: מהו דתימא, הני מילי היכא דלא איחזיא לה בנפילה ראשונה, אבל היכא דאיחזיא לה בנפילה ראשונה (שמת לפני שקיימו מצות ייבום) - אימא תישתרי, קמ"ל.

קושי: הא נמי תנינא: **שני אחין נשואין שתי אחיות, מת אחד מהם ואח"כ מתה אשתו של שני - הרי זו אסורה עליו עולמית, הואיל ונאסרה**

עליו שעה אחת!

תירוץ: מהו דתימא, התם הוא דאידיחי לה מהאי ביתא לגמרי, אבל הכא דלא אידיחי לה מהאי ביתא לגמרי (כי יש עוד אח), אימא: מיגו דחזיא להאי נשוי נכרית חזיא נמי להאי, קמ"ל.

קושי: ולרב אשי קשיא דרב נחמן!

תירוץ: אמר לך רב אשי: הוא הדין דאף על גב דלא עבד בה מאמר - נכרית מיחלץ חלצה, יבומי לא מייבמה, והא דקתני **מאמר**: לאפוקי ב"ש, דאמרי: מאמר קונה קנין גמור, קמ"ל דלא כב"ש.

קושי: ולרב נחמן קשיא דרב אשי!

הבאת תירוץ ובעייה בתירוץ זו: וכ"ת, הוא הדין דאפי' מת ואחר כך גירש - צרתה מותרת, אלא **זו היא** למעוטי מאי?

תירוץ לבעייה: למעוטי כנס ואח"כ גירש;

משנה	דיוק רב אשי	רב נחמן	משנה דף ב:
גירש (אח 2)	מת	מת	גירש (אח 2 את אחות 2) (היתה צרת ערוה לזמן מסויים)
מת (אח 3)	גירש	גירש	מת (אח 1)
כנס (אח 2) (לא היתה צרת ערוה)	כנס	כנס	גירש (אח 2 את אחות 2)
מת (אח 2)	מת	מת	מת (אח 2)
צרה מותרת	צרה אסורה כי יש זיקה	צרה מותרת כי אין זיקה (ואין לדייק שום דבר מהמשנה למקרה זה)	צרתה (של אחות 1) מותרת (לאח 2)

סתירה בין משנתינו לפי הבנת רב נחמן למשנה בפרק א משנה א: **כיצד אם מתו - צרותיהן מותרות? היתה בתו, או אחת מכל העריות האלו נשואות לאחיו, ולו אשה**

אחרת, מתה בתו או נתגרשה ואח"כ מת אחיו - צרתה מותרת.

המקרה במשנה: 2 אחים נשואים 2 אחיות. נתגרשה האחות לפני שמת בעלת אחותה. אז צרתה מותרת.

פתרון לפי גישה אחת: הניחא אי סבר לה כרבי ירמיה, דאמר: תברא, מי ששנה זו לא שנה זו, והאי תנא סבר מיתה מפלת, והאי תנא סבר נישואין הראשונים מפילים, **זו היא** - למעוטי כנס ולבסוף גירש;

קושי לפי גישה אחרת: אלא אי סבר לה כרבא, דאמר: לעולם חד תנא הוא, וזו ואין צ"ל זו קתני, **זו היא** למעוטי מאי?

תירוץ: על כרחך כרבי ירמיה סבירא ליה.

הבנת הגישה האחרת: ולרבא, הניחא אי סבר לה כרב אשי, **זו היא** - למעוטי מת בלא גירש, אלא אי סבר לה כרב נחמן, **זו היא** למעוטי מאי? ע"כ כרב אשי סבירא ליה.